

LÁMPAGYUJTÁS

Nálunk, otthon, ha este lett s az égen
 feltűnt a hold, s hol álmodozni szoktam,
 a rádió mellett a vén karosszék
 mélyén ha elpihent a csillagoknak
 villódzó fénye; és ha kis húgocskám
 lelkendezőn szaladt, mert az úton már
 feltűnt apám alakja lassú fáradt
 lépésekkel, hisz sok munkája volt ma,
 de néha meg sietve, mert hiszen lám
 egész sötét van és a kis gyümölcsfák
 várják babusgató simogatását;
 s anyám ha már hozott be venyigét is
 — lámpát gyújtott s dolgos kezét megmosta,
 hogy a vacsorakészítéshez lásson.
 A fény a konyhaajtón át vetődött
 előszobánkba s ott a bútorokkal
 ismerkedett. Kinn a kapunk előtt meg
 a boltosinas fűtője szállt, szaladva
 igyekezett s a sarki lámpa alatt
 az árnya megelőzte. Nagyanyám már
 begyújtott rég s épp aprófával rakta
 a síró pattogó tüzet s a tűzhely
 alól lustán elősétált a macska.

SZÜTS LÁSZLÓ

EGY FRANCIA IRÓNŐ SZEGEDEN 1884-BEN*

Egy félóra ra visszazálok a multba. Régi, porlepte, foszladozni kezdő szegedi hírlapok nyomán felidézem városunk történetének egy feledésbe merült epizódját, egy világhírű francia írónőnek 1884-ben, tehát ezelőtt hatvanégy esztendővel történt szegedi látogatását és ünneplését.

Ez a francia írónő Adamné, született Lambert Juliette volt, aki a második császárság és különösen a harmadik köztársaság alatt Párizsban irodalmi, politikai és társadalmi téren egyaránt vezető szerepet játszott s aki a mult század nyolcvanas éveiben egyike volt a francia-magyar barátkozás lelkes előharcosainak. Párizsi szalonja találkozó helye volt a francia és külföldi szabadelvű politikusoknak és íróknak, kiknek sorában gyakran feltűntek magyar emigránsok is, mint Türr István, Irányi Dániel, Horn Ede, Szarvady Frigyes. Jól ismerte Adamné Liszt Ferencet, Kossuth Lajost és Munkácsi Mihályt is. Ő irányította 1879-ben azt a mozgalmat, melynek célja volt egy nagyszabású párizsi operai ünnepély rendezése s annak jövedelméből a szegedi árvízkarosultak segélyezése. Ez az ünnepély pompásan sikerült s több mint 300.000 frank bevételeil járt. Adamnénak tevékeny része volt a budapesti Írók és Művészek Társasága 1883-i párizsi kirándulásának előkészítésében és sikerében is, valamint annak a francia küldöttségnek megszer-

* Felolvasta a szerző a szegedi Dugonics-Társaság f. é. április 25-i ülésén.